

דף לב:

עין משפט ב.

יו"ד סימן כא פעיף א

א. השחיטה המעולה ^ע שישחטו גם הקנה ^פ וגם הוושט בין בבהמה בין בעוף ולזה יתכוון השוחט. ואם שחט רוב אחד הסימנים בעוף ^צ ורוב של שניהם בבהמה ובחיה שחיטתו כשרה, וכיון שימצאו יותר מחצי אפי' כחוט השערה ^ק הוי רוב.

ע. ממשנה חולין כ"ז ושם בגמ' כשנויא בתרא ולחומרא.

פ. היינו הקרום שבפנים הגרגרת המחבר את הטבעות יחד אבל הטבעות עצמן נקראים גרגרת ורובו היינו מתחילת הקרום ולמטה ולא רוב הגרגרת דהיינו עובי הטבעות. ש"ך ס"ק א'. ולענין שחיטתו בעינן רוב עוביו ורוב חללו. כף החיים אות א'. וה"ה בוושט בעינן רוב חללו ורוב עוביו, שם.

צ. ומובא בכף החיים אות ג' דבר אוזות הזכרים ברוב מהם יש כמו שני קנים וכשרים הם דהיינו רבתייהו, אבל לענין שחיטה אם שחט הבר אוזו למעלה בקנה קודם שיתפצל לשניים ברובו שחיטתו כשרה אבל אם שחט בקנה אחרי שהתפצל ונעשו שניים בעינן שחיטת רוב שניים ואחרת טרפה אף שיש מי שמכשיר.

ק. כ"כ הב"י בשם הרשב"א והר"ן, וכ"כ הב"ח, אבל רבני האחרונים מצריכים רוב הניכר לעינים ולא במדידה כל שהוא, וכן נוהגים כל השוחטים אפי' בהפסד מרובה בזה"ז ולא כהט"ז. כף החיים אות ד'.